

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/30/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111242728
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5111242728.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Kataríny Beniačovej v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyňi: I. X., nar. XX.X.XXXX, bytom K. G., C. XXX, o zaplatenie 167,15 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 17. septembra 2012, sp. zn. 7C 55/2012-33, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorý žiadal zaviazat' odporkyňu na zaplatenie istiny 167,15 Eur s 14,25 % úrokom z omeškania od 1.3.2008 do zaplatenia. Vykonaným dokazovaním zistil, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa (Ľudovou bankou a.s.) a odporkyňou bola dňa 6.10.2005 uzavretá Zmluva č. 3300068107 (ďalej len „Zmluva“), predmetom ktorej bolo otvorenie a vedenie bežného účtu z programu služieb LUBA Element, s vydaním medzinárodnej platobnej karty Cirrus/Maestro. Podpisom zmluvy odporkyňa potvrdila prevzatie obchodných podmienok. Z časti X. Zmluvy vyplýva, že nebolo dojednané poskytnutie kontokorentného úveru. Listom zo dňa 6.2.2008 právny predchodca navrhovateľa oznámil odporkyňi, že k 6.2.2008 eviduje na účte debetný zostatok, ktorý napriek výzvam nevyrovnala. Vzhľadom na závažné porušenie obchodných podmienok banka vypovedala zmluvu o bežnom účte dňom 12.2.2008. Výzvou zo dňa 16.11.2011 právny zástupca navrhovateľa oznámil odporkyňi, že dňa 15.2.2008 bola pôvodným veriteľom vyhlásená mimoriadna splatnosť poskytnutého úveru, ktorá skutočnosť jej bola oznámená. Zároveň bola vyzvaná na zaplatenie dlžnej sumy 255,64 Eur, najneskôr do 23.11.2011. Na pojednávaní zástupca navrhovateľa zotrval na podanom písomnom návrhu v celom rozsahu ako aj na skutkovom tvrdení, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou bola uzatvorená zmluva o bežnom účte, ktorá bola vypovedaná z dôvodu, že na účte bol debetný zostatok. Zástupca navrhovateľa nepredložil žiadny iný listinný dôkaz, okrem už predložených listinných dôkazov. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu ako aj uvádzaných skutkových okolností navrhovateľom, dospel k záveru, že v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. v spojení s podmienkami uvedenými v § 132 O.s.p., navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno. Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou bola dňa 6.10.2005 uzavretá zmluva o bežnom účte, v rámci ktorej nebolo dojednané poskytnutie kontokorentného úveru. Tvrdenia navrhovateľa, že na základe zmluvy poskytoval odporkyňi peňažné prostriedky, v konaní preukázané neboli. Z navrhovateľom predložených dôkazov nie je zrejmé, či a z akého titulu poskytol odporkyňi peňažné prostriedky, ani či došlo medzi účastníkmi k

uzavretiu zmluvy o úvere, ak áno, ako odporkyňa plnila, resp. neplnila svoj záväzok, v akých splátkach, či v lehote splatnosti, alebo sa dostala do omeškania. Taktiež neboli preukázané tvrdenia navrhovateľa o vzniku debetného zostatku na účte. Navrhovateľ v zmysle § 79 O.s.p. uviedol, čoho sa svojím návrhom domáha, avšak pokiaľ sa týka požadovaného nároku, len poukázal na priložený listinný dôkaz - prílohu k zmluve o postúpení pohľadávok a výpis bankového systému ku dňu postúpenia, z ktorého však vôbec nie je zrejmé, či navrhovateľom požadovaný nárok je dôvodný. Tento nárok navrhovateľ nešpecifikoval, neuviedol, ako dospel k výpočtu uplatnenej sumy. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. a úspešnej účastníčke náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. V odvolaní uviedol, že s odporcom preukázateľne bola uzatvorená Zmluva o bežnom účte, predmetom ktorej bolo otvorenie a vedenie bežného účtu k programu služieb LUBA Element. Odporkyňa zároveň s jeho právnym predchodcom uzavrela Zmluvu o spotrebnom úvere, v zmysle ktorej banka uskutočňovala bankovým inkasom z bežného účtu odporcu č.. splácanie úveru, ktorý bol odporkyňu na základe zmluvy o spotrebnom úvere poskytnutý. Nakoľko odporkyňa na bežný účet nepoukazovala peňažné prostriedky v dostatočnej výške, vznikol na bežnom účte debetný zostatok. Ku dňu postúpenia pohľadávky z postupcu na neho, vyčíslil postupca dlžnú sumu vo výške 167,15 Eur, pričom údaje boli generované bankovým systémom, ktorý je certifikovaný a podlieha dohľadu NBS. Predmetný doklad je relevantným dôkazom na preukázanie dlžnej sumy. Pokiaľ okresný súd mal pochybnosti o oprávnenosti uplatneného nároku, neuviedol, ktoré skutočnosti má za preukázané a ktoré nie, čím nemohol produkovať konkrétne dôkazy na unesenie dôkazného bremena. Nemal vedomosť o vnímaní uvedenej skutočnosti súdom prvého stupňa ako spornej, a preto nemal dôvod na označenie ďalších dôkazov v tomto smere. Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadřila.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O.s.p., ktorý podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako správny potvrdil.

Okresný súd na základe vykonaného dokazovania a na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov (§ 153 ods. 1, § 132 O.s.p.) správne návrh navrhovateľa na zaplatenie žalovanej sumy vo výške 167,15 Eur s príslušenstvom zamietol z dôvodu, že v konaní dôkazné bremeno pri preukazovaní tvrdenia o dôvodnosti uplatneného nároku, neunesol.

Sporové konanie je ovládané prejednávajúcou zásadou, ktorá spočíva v tom, že tvrdiť skutočnosti a navrhovať dôkazy, ktoré tieto tvrdenia preukazujú, je zásadne vecou účastníkov konania. Úprava súčasne vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch a ukladá im označiť dôkazy k preukázaniu tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.). Účastník má teda povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú. V sporovom konaní je účastník k splneniu tejto povinnosti nútený v záujme prejednávania veci, predovšetkým inštitútmi, ktoré slúžia k príprave konania. Ak účastník nesplní svoju povinnosť a tvrdí rozhodné skutočnosti z hľadiska hypotézy právnej normy, tak spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Inými slovami nesplnenie povinnosti teda neunesenie tvrdeného bremena má za následok, že skutočnosť, ktorú účastník vôbec netvrdil a ktorá nevyšla v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak sa však jedná o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre účastníka väčšinou za následok pre neho nepriaznivé rozhodnutie.

Z vykonaného dokazovania okresným súdom bolo zistené, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa (Ludovou bankou a.s.) a odporkyňou bola dňa 6.10.2005 uzavretá zmluva o bežnom účte č. 3300068107/3100, predmetom ktorej bolo otvorenie a vedenie bežného účtu s programom služieb LUBA Element, s vydaním medzinárodnej platobnej karty Cirrus/Maestro. Navrhovateľ na základe písomného

návrhu na začatie konania, ako aj v priebehu konania tvrdil, že pohľadávka uplatnená návrhom na začatie konania je debetným zostatkom na bežnom účte odporkyne. V tejto súvislosti ďalej poukazoval na skutočnosť, že debetný zostatok vznikol ku dňu 15.2.2008 a jeho právnym predchodcom došlo k vypovedaniu Zmluvy o bežnom účte, listom zo dňa 6.2.2008. V súvislosti s preukázaním svojho tvrdenia navrhovateľ predložil fotokópiu Zmluvy o bežnom účte zo dňa 6.10.2005, Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 29.2.2008, oznámenie o postúpení pohľadávok, vypovedanie zmluvy o bežnom účte, pokus o zmier. Až v priebehu odvolacieho konania, v písomnom odvolaní proti rozsudku okresného súdu z hľadiska skutkových okolností navrhovateľ ozrejmil, že odporkyňa s právnym predchodcom navrhovateľa uzavrela Zmluvu o spotrebnom úvere, v zmysle ktorej banka účtovala bankovým inkasom z bežného účtu odporkyne splácanie úveru, ktorý bol odporcovi na základe zmluvy o spotrebnom úvere poskytnutý. Z hľadiska koncentrácie dôkazných prostriedkov vyjadrenej najmä ust. § 120 ods. 4 O.s.p. nebolo teda povinnosťou okresného súdu vykonať dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré účastník ani netvrdil (uzavretie zmluvy o spotrebnom úvere) a od ktorých odvíjal dôvodnosť uplatnenia nároku na zaplatenie žalovanej sumy. Keďže navrhovateľ v súvislosti s uvedeným tvrdením nepredložil ani žiadne relevantné dôkazy na preukázanie tohto tvrdenia, nebolo povinnosťou okresného súdu v zmysle § 118 ods. 2 O.s.p. účastníkov upovedomiť o tom, ktoré skutkové tvrdenia považuje za zhodné a ktoré významné skutkové tvrdenia zostali za sporné, keďže skutkové tvrdenia navrhovateľa o tom, že bol odporkyňi poskytnutý spotrebný úver, nebol ním ani tvrdený a nemohol byť ani predmetom dokazovania, t.j. na odstránenie spornosti v tvrdení účastníkov konania.

Na základe uvedených skutočností, keďže okresný súd zistené skutkové okolnosti vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 132 O.s.p. v spojení s § 153 ods. 1 O.s.p., krajský súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Úspešnej odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže žiadne jej nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.